

Dispozitivul

- 1) Articolul 63 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, conferă drepturi unui acționar beneficiar al unor dividende calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate” („foreign income dividend”).
- 2) Dreptul Uniunii impune ca dreptul național al unui stat membru să prevadă căi de atac aflate la dispoziția acționarilor care, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, au încasat dividende calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate” fără să fi obținut însă un credit fiscal aferent dividendelor menționate, pentru a li se permite acestor acționari să își valorifice drepturile care le sunt conferite prin articolul 63 TFUE. În această privință, instanța națională competentă trebuie să se asigure că acționarii care nu sunt plătitori de impozit pe veniturile din dividende și care au încasat dividende provenite din dividende de origine străină și calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate”, precum Trustees, dispun de o cale de atac care, pe de o parte, este de natură să asigure plata unui asemenea credit fiscal, de care cei îndreptățiți au fost privați în mod nejustificat, potrivit unor modalități care să nu fie mai puțin favorabile decât cele aferente unei acțiuni privind plata unui credit fiscal sau a unui avantaj fiscal similar, într-o situație în care administrația fiscală i-ar fi privat în mod nejustificat pe cei îndreptățiți de acest credit fiscal sau de acest avantaj fiscal cu ocazia distribuirii unor dividende provenite din dividende încasate de la o societate rezidentă în Regatul Unit și, pe de altă parte, permite să se garanteze în mod efectiv protecția drepturilor conferite la articolul 63 TFUE unor astfel de acționari.
- 3) Nici împrejurarea că Trustees nu sunt plătitori de impozit pe veniturile din dividende pe care le încasează, nici împrejurarea că încălcarea dreptului Uniunii în discuție nu este, în opinia instanței de trimitere, suficient de gravă pentru a atrage răspunderea extracontractuală a statului membru în cauză față de societatea care distribuie dividende calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate”, conform principiilor stabilite în Hotărârea din 5 martie 1996, Brasserie du Pêcheur și Factortame (C-46/93 și C-48/93, EU:C:1996:79), nici împrejurarea că o societate rezidentă în Regatul Unit a distribuit un quantum majorat al dividendelor calificate drept „dividende ca venit obținut din străinătate” pentru a compensa inexistența unui credit fiscal pentru acționarul beneficiar nu pot modifica răspunsurile date la celelalte întrebări adresate de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Cauza C-646/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate directă — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Libera circulație a capitalurilor — Trust — Fiduciari — Alte persoane juridice — Noțiune — Impozit pe plusvalorile aferente bunurilor deținute în trust ca urmare a transferului locului de reședință fiscală a fiduciarilor în alt stat membru — Determinarea cuantumului impozitului la momentul acestui transfer — Percepere imediată a impozitului — Justificare — Proporționalitate)

(2017/C 382/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Pârâți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Dispozitivul

Dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertatea de stabilire, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care, potrivit dreptului național, fiduciarii sunt tratați ca un grup de persoane unitar și permanent, distinct de persoanele care pot îndeplini de a lungul timpului funcția de fiduciar, se opun unei legislații a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede impozitarea plusvalorilor latente aferente bunurilor deținute în trust atunci când majoritatea fiduciarilor își transferă reședința în alt stat membru, fără a permite ca impozitul astfel datorat să fie perceput ulterior.

(¹) JO C 48, 8.2.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 septembrie 2017 – Republica Austria/Republica Federală Germania

(Cauza C-648/15) (¹)

(Articolul 273 TFUE — Diferend între statele membre cu care este sesizată Curtea în temeiul unui compromis — Fiscalitate — Convenție bilaterală de evitare a dublei impuneri — Impozitarea dobânzilor valorilor mobiliare — Noțiunea „creanțe cu participare la beneficii”)

(2017/C 382/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Austria (reprezentanți: C. Pesendorfer, F. Koppensteiner și H. Jirousek, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și J. Möller, agenți)

Dispozitivul

1) Noțiunea „creanțe cu participare la beneficii” utilizată la articolul 11 alineatul 2 din *Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen* (Convenția dintre Republica Austria și Republica Federală Germania pentru evitarea dublei impuneri în materia impozitului pe venit și pe avere) din 24 august 2000 trebuie interpretată în sensul că nu include titluri precum cele în discuție în speță.

2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 38, 1.2.2016.
